

© Luca del Pia

tragedia endogonidia br.#04
bruxelles/brussel

de romeo castellucci

direcció romeo castellucci - chiara guidi

societas raffaello sanzio

Teatre Lliure: Montjuïc - Sala Fabià Puigserver 16 i 17 de març del 2007

tragedia endogonidia br.#04 bruxelles/brussel

de **Romeo Castellucci** direcció **Romeo Castellucci - Chiara Guidi**

Societas Raffaello Sanzio

escenografia, vestuari i il·luminació **Romeo Castellucci** / dramaturgia sonora i vocal **Chiara Guidi** / trajectòries i escrits **Claudia Castellucci** / música **Scott Gibbons**

intèrprets

Sonia Beltran Napoles / Adrià Bru / Claudia Castellucci / Sebastiano Castellucci / Marina Chlöe / Luca Nava / Gianni Plazzi / Sergio Scarlatella / Atos Zammarchi

interpretació i realització de vestuari **Gabriela Battistini** / estàtics i dinàmics **Stephan Duve** / maquinistes **Salvo Di Martina** i **Viviana Rella** / elèctric **Giacomo Gorini** / utilleria i vestuari **Sergio Scarlatella** / perruques **Mario Audello, Torino** / efectes especials de maquillatge **Michele Guaschino, Torino**

construcció d'escenografia **Emilia Romagna Teatro Fondazione Workshop**

i els equips del **Teatre Lliure**

coproducció **Societas Raffaello Sanzio-Cesena, Festival d'Avignon, Hebbel Theater-Berlin, KunstenFESTIVALdesArts-Bruxelles/Brussel, Bergen International Festival, Odéon-Théâtre de l'Europe** amb el **Festival d'Automne-Paris, Romaeuropa Festival, Le Maillon-Théâtre de Strasbourg, LIFT (London International Festival of Theatre), Théâtre des Bernardines** amb el **Théâtre du Gymnase-Marseille**

amb la col·laboració d'**Emilia Romagna Teatro Fondazione-Modena**

amb el suport de **Cultura 2000 Programa de la Unió Europea**

durada de l'espectacle: 1h. sense pausa

espectacle sense paraules no recomanat per a menors de 16 anys

BR.#04 Bruxelles/Brussel és el quart episodi de **Tragedia Endogonidia**, un cicle dramàtic desenvolupat durant tres anys sobre deu ciutats europees que ha donat com a resultat onze espectacles diferents, el tercer dels quals, dedicat a **Berlín**, ja es va poder veure al Lliure la temporada passada.

La **Tragedia Endogonidia** és un sistema dramàtic concebut com un organisme que s'autoreprodueix en un estat de creació continu. Les ciutats – com a espais que impliquen un llenguatge i un clima, plens d'història civil – es tornen a convertir en el focus de la consideració col·lectiva de l'experiència tràgica de la nostra realitat i actualitat. El mecanisme dramàtic és el de la tragèdia grega amb una excepció: no hi ha cor a la **Tragedia Endogonidia** i, per tant, hi falten els comentaris explicatius. Només queden els fets en la seva nua veritat. La intenció és representar la tragèdia repensant-la, ara de nou i aquí, a l'espai i el temps on vivim. La seqüència d'imatges no ens retorna al coneixement de cap mite, sinó que més aviat es projecta cap al futur. En tots els episodis es mantenen algunes figures bàsiques i recurrents; temes i conceptes de la tragèdia assumits des de la condició real de convertir-nos en espectadors.

BR.#04 Bruxelles/Brussel és la continuació de la paràbola de la vida i la mort expressada al capítol anterior. Aquí apareixen figures noves en la humanitat de la **Tragedia Endogonidia**. Aquests personatges estan relacionats amb el tema del temps, considerat no de manera abstracta sinó encarnat per l'edat biològica de la gent. **BR.#04** té en compte la vida humana en la seva dimensió de *durada* i es qüestiona especialment l'enigma del seu inici, del naixement al món, de la iniciació en el llenguatge, i tot el seu procés fins a acabar engolida per l'abisme del temps.

© Luca del Pia

sinopsi

A escena hi ha una habitació completament coberta de marbre blanc, com un ampli vestíbul d'un edifici públic, però no té finestres, portes, ni mobles de cap mena. L'espai és pla i transmet una sensació de fred. Aquesta sensació de buit i d'eixamplament de l'espai es fa especialment clara quan veiem a terra un nadó viu, tot sol, actuant. Passats uns minuts, una màscara enorme darrera les seves espatlles es comença a moure i pronuncia alguns sons de l'alfabet. Com si fos un mestre mecànic recitant la lliçó: A-B-C-D-E-...

Llavors comença l'escena del vell, vestit de manera inadequada (un biquini estampat de flors), que entra a l'habitació i vaga, una mica perdut. L'edat i la llarga barba blanca no lliga amb la roba, fins al punt que sembla un intent desesperat de disfressa per amagar-se de la mort. El vell va de quatre grapes movent-se una mica, igual que un bebè molt petit. I sembla com si el nadó ara s'hagués convertit en algú carregat d'anys. El vell s'acosta a una cadira on hi ha diversos vestits apilats per ordre. Comença a posar-se'ls. Aparentment semblen paraments rituals: bufanda, armilles, túniques, amulets tots decorats amb lletres jueves. El vell es va posant totes aquestes peces l'una sobre l'altra. L'última peça que es posa és un uniforme de policia. Llavors s'asseu a la cadira. Des de dalt del prosceni han baixat dues anelles gimnàstiques. El vell s'alça i les agafa, i intenta en va alçar-se ell mateix.

Per l'altra banda de l'escenari entra un policia. Aboca una ampolla de sang de mentida a terra i llavors col·loca quatre lletres a terra per tal de portar a terme una investigació criminal. Apareixen dos policies més en escena: l'un es queda davant del bassal de sang i comença a despullar-se; l'altre es llança contra el seu company nu, el tira a terra i l'estomaca amb una porra. Els cops es tornen semblants al soroll del Diluvi i el seu so apocalíptic s'atura quan cauen al fons les Taules de la Llei. L'home apallissat és arrossegat i se'l fa seure en una cadira que té un micròfon davant. Però l'home no parla; és com un *talk show* rebutjat, per la falta de paraules de la víctima. Fan caure a terra l'home-inútil i l'empenyen dins d'una bossa d'escombraries que el tapa completament.

Ara, comença una escena fosca i estranya. Hi ha un nen i dues dones que porten vestits elegants del segle XIX. El nen porta un barret de copa i una màscara blanca que té als costats dues pròtesis de banya de rinoceront. Aquestes figures poden ser la materialització del malson que acaba de viure l'home tancat a la bossa d'escombraries. Un llit d'hospital ocupa el centre de l'escena. El vell seu a la vora del llit. Obre una bossa de paper que conté pa i se'l menja. Tot. Llavors es mira les mans, es posa un passamuntanyes blanc i s'estira al llit, sota les mantes. Aquí, sembla que s'evapori, i de fet desapareix sense desfer el llit.

Un teló de llum negra que deixa entreveure l'escenari tanca l'escena. Una llum tènue per darrera continua il·luminant el llit. Llavors (incomprendibles), comencen a aparèixer inscripcions pel fons; van lliscant cap amunt, com els títols de crèdit d'una pel·lícula entre els quals es pot veure el rinoceront-nen al voltant del llit més enllà del teló.

societas raffaello sanzio

Companyia fundada el 1981 a Cesena (Itàlia) pel director Romeo Castellucci, la dramaturga Chiara Guidi i l'escriptora Claudia Castellucci i que compta amb nombrosos col·laboradors. Han treballat estretament amb les arts plàstiques, especialment amb la pintura, fent exposicions. Però sobretot s'han centrat en la creació d'espectacles concebuts i dirigits per Romeo Castellucci, que al principi plantejaven un nou tractament del teatre infantil, basat en l'estructura i els continguts de la faula, i portaven a l'experimentació de formes noves per a l'ensenyament de nens i joves. Tots els seus espectacles conceben el teatre com un art que busca una comunicació directa amb els sentits i amb la ment, per crear un sistema de forces. Després dels primers espectacles, d'entre els quals destaca *Santa Sofia-Teatro Khmer* (1986), la temàtica se centrarà en els cicles mítics de la Mesopotàmia i d'Egipte amb *La discesa di Inanna* (1989), *Gilgamesh* (1990) i *Iside e Osiride* (1991). El 1992 es produeix un gir en la seva trajectòria: l'aproximació a l'univers shakespearà amb *Amleto. La veemente esteriorità della morte di un mollusc*. Continuaran aprofundint en el cicle tràgic amb l'*Orestea (una commedia organica?)* (1995) d'Èsquil i *Giulio Cesare* (1997) de Shakespeare. Dues produccions del 1999 comencen a marcar un altre via, que culminarà el 2000 amb *Il Combattimento: el concert per a veus i instruments sonors Voyage au bout de la nuit*, de Louis Ferdinand Céline, i *Genesi, from the museum of sleep*, del mateix Castellucci. *Il Combattimento* va ser un experiment musical a partir de l'òpera de Claudio Monteverdi, combinada amb el treball del compositor contemporani Scott Gibbons, que des de llavors s'ha convertit en l'ànima musical de la companyia. El 2001 es comença a gestar el projecte de la **Tragedia Endogonidia**, un intent de repensar la tragèdia clàssica i proporcionar noves imatges i nous mites, canviant un dels seus principis últims, la mortalitat de l'heroi, per un mecanisme d'immortalitat que va més enllà dels individus i que provoca l'escissió contínua. El projecte inclou també a hores d'ara un cicle fílmic amb el mateix nom, un llibre, *Epitaph*, amb textos i fotos de Romeo Castellucci i un diari de gira de la companyia titulat *Idioma, Clima, Crono*.

BR.#04 Bruxelles/Brussel es va estrenar al Kunsten Festival des Arts, el 4 de maig del 2003

més informació:

www.raffaellosanzio.org

Omaggio a Romeo Castellucci (projecció d'un documental sobre l'autor)

dimarts 13 de març a les 18'30h. Istituto Italiano di Cultura di Barcellona.

www.iicbarcellona.esteri.it/IIC_Barcellona/webform/SchedaEvento.aspx?id=136

la *tragedia* en onze episodis

C.#01 CESENA

Societas Raffaello Sanzio, 25 i 25 de gener del 2002

A.#02 AVIGNON

Festival d'Avinyó, del 7 al 15 de juliol del 2002

B.#03 BERLIN

Hebbel-Theater, del 15 al 18 de gener del 2003

BR.#04 BRUXELLES/BRUSSEL

Kunsten Festival des Arts, del 4 al 7 de maig del 2003

BN.#05 BERGEN

International Festival Norway, del 22 al 25 de maig del 2003

P.#06 PARIS

Odéon Théâtre de l'Europe - Festival d'Automne, del 18 al 31 d'octubre del 2003

R.#07 ROMA

Romaeuropafestival, del 21 al 30 de novembre del 2003

S.#08 STRASBOURG

Le Maillon Theatre de Strasbourg, del 17 al 20 de febrer del 2004

L.#09 LONDON

London International Festival of Theatre, del 13 al 16 de maig del 2004

M.#10 MARSEILLE

Les Bernardines - Théâtre du Gymnase, del 20 al 26 de setembre del 2004

C.#11 CESENA

Societas Raffaello Sanzio, del 16 al 22 de desembre del 2004

© Luca del Pia